

[Alfred Jensen.]

og 2, men også han har den opfattelse, at disse spørgsmål må løses på anden måde, i forbindelse med bl. a. arbejderbeskyttelseslovgivningen. Jeg har allerede sagt, at efter min opfattelse kan og må man løse problemerne her uden forbindelse med andre spørgsmål, som mit parti og ungdommen og arbejderne naturligvis også ønsker løst. Man skal bare ikke undskylde, at man ikke vil behandle sagen, med, at der er andre, der arbejder med noget lignende. Det havde været bedre, om man havde sagt: disse spørgsmål tager vi op til behandling, for nu har der været talt længe nok om arbejdstid og ferie for lærlinge og om dagskolen; nu må vi nå frem til den løsning, man er nået til andre steder.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Gottschalk-Hansen, at ministeren måtte takke det ærede medlem hr. Per Hækkerup for hans udtalelser om bosættelseslånene. Ja, jeg er af den opfattelse, at ministeren næsten kan takke det ærede medlem hr. Per Hækkerup for samtlige hans udtalelser om vort forslag til beslutning, fordi han jo gjorde alt, hvad han kunne, for at forberede vejen til at få dette forslag afvist.

Jeg skal ikke beskæftige mig med de problemer, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup tog op i forbindelse med vort forslag til beslutning. Jeg erkender, at der er vigtige problemer her, problemer, som også bør tages op til overvejelse og løsning så hurtigt som muligt. Jeg kunne forstå, om det ærede medlem havde draget den konklusion, at hvis jeg var villig til at tage disse spørgsmål med ind i forslaget til beslutning, kunne hans parti stemme for forslaget. Det havde der været nogen logik i. Jeg forstår ikke logikken i, at man, når man ikke vil stemme for noget af det, der er foreslået, remser 6—7—8 andre ting op og siger: det burde have været med, så havde forslaget været nogenlunde antageligt. Hvis det ærede medlem mener, at det forslag til beslutning, der her foreligger, lider af skønhedsfejl eller mangler, kan det sendes til behandling i et udvalg, og så kan man flette det, det ærede medlem talte om, ind i forslaget. Mit parti har intet imod, at man føjer det ind, hvis det kan formilde det ærede medlem og få ham og hans parti til

at gå ind for, at man træffer beslutning om nu at realisere en række af de beslutninger og forslag, som man er nået frem til i ungdomskommissionen. Jeg ville dog tro, at hvis et flertal her i rigsdagen vedtager, at noget sådant skal ske, må regeringen bøje sig derfor, og vil den ikke det, kan vi vel få en regering i overensstemmelse med det flertal i tinget, der ønsker, at ungdommens problemer skal løses.

Jeg forstod imidlertid på det ærede medlem, at det ikke var så magtpåliggende at få spørgsmålene frem til debat her, til godkendelse, kan man godt sige. Jeg havde nærmest indtryk af, at han var meget interesseret i at få fastslået, hvor store vanskeligheder der egentlig var ved at få det gennemført. Det var vel derfor, han fremmanede alle de onde kræfter her i landet, som vil modsætte sig en sådan løsning. Hvis det ærede medlem tror, at han kan mane ungdommen ned i jorden med slige referater eller skræmme mig og mit parti, tager han meget fejl. Jeg ved, at der var nazister og LS-folk her i landet i 30erne, jeg ved, at de har haft stor indflydelse, også på lovgivningen her i landet, men jeg ved også, at det afgørende flertal her i landet havde en anden opfattelse. Havde vi ført en bedre politik, havde vi mobiliseret kræfterne stærkere, ville det ikke have været muligt for dem at øve en sådan indflydelse på lovgivningen, og så kunne man have gennemført andre foranstaltninger.

De småklynk, det ærede medlem har hørt mod ungdomskommissionens betænkning her, er ikke af anden karakter, end at der, hvis der for fuldt alvor, for fuld kraft sættes ind af ungdommen, ungdomsorganisationerne og de politiske partier, der er enige med ungdomsorganisationerne og står bag ungdomskommissionens betænkning, vil det kunne skabe en folkestemning, som er tilstrækkelig til, at man får gennemført de forslag, som ungdomskommissionen har syslet med, men det afhænger af, at man ikke viger tilbage for de små kræfter, som modsætter sig gennemførelsen. Jeg forstod det således, at det ærede medlem var mere interesseret i at hale modstanden frem end i at appellere til de kræfter, som er i stand til at påvirke rigsdagen og den offentlige mening på en sådan måde, at man får forslagene gennemført, for jeg håber dog,